

Verordnungsblatt für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1943

Ausgegeben zu Krakau, den 22. Mai 1943

Wydano w Krakau, dnia 22 maja 1943 r.

Nr. 39

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
11. 5. 43	Sechste Verordnung über die Sozialversicherung im Generalgouvernement (Vereinfachung des Beitrages und Erhöhung der Unterstützungen)	215
	Szóste rozporządzenie o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie (uproszczenie składki oraz podwyższenie zasiłków)	215
11. 5. 43	Verordnung über das Tragen und den Mißbrauch von Uniformen im Generalgouvernement	218
	Rozporządzenie o noszeniu i nadużywaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie	218
11. 5. 43	Verordnung zur Ergänzung der Verordnung über die Entlassung und Versetzung in den Ruhestand der wiederbeschäftigten Beamten des ehemaligen polnischen Staates und der Gemeinden und Gemeindeverbände	219
	Rozporządzenie celem uzupełnienia rozporządzenia o zwalnianiu i przenoszeniu w stan spoczynku ponownie zatrudnionych urzędników byłego Państwa Polskiego i gmin oraz związków gmin	219
11. 5. 43	Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 26. Januar 1940 über Preisschilder	220
	Rozporządzenie celem zmiany rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o cennikach	220
11. 5. 43	Zweite Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 30. Juni 1941 über die Legalisation und Bestätigung von Urkunden	220
	Drugie rozporządzenie celem zmiany rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1941 r. w sprawie legalizacji i zatwierdzenia dokumentów	220
13. 5. 43	Devisenanordnung Nr. 26	221
	Zarządzenie dewizowe Nr 26	221

Sechste Verordnung

über die Sozialversicherung im Generalgouvernement
(Vereinfachung des Beitrages und Erhöhung
der Unterstützungen).

Vom 11. Mai 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Die Beiträge zur Sozialversicherung werden mit den Beiträgen zum Arbeitsfonds, wie sie in der Vierten Verordnung über den Arbeitsfonds vom 5. Februar 1943 (VBIGG. S. 86) festgesetzt sind, als Einheitsbeitrag wie folgt erhoben:

Szóste rozporządzenie

o ubezpieczeniu społecznym w Generalnym Gubernatorstwie (uproszczenie składki oraz podwyższenie zasiłków).

Z dnia 11 maja 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Składki za ubezpieczenie społeczne pobiera się razem ze składkami na rzecz Funduszu Pracy, ustalonymi w czwartym rozporządzeniu o Funduszu Pracy z dnia 5 lutego 1943 r. (Dz. Rozp. GG. str. 86), jako składkę jednolitą w sposób nast.:

a) für Arbeiter, die in allen Versicherungszweigen versichert sind, in Höhe von 13,6 v. H. des Arbeitsverdienstes; hiervon entfallen

auf die Krankenversicherung 5 v. H.,
auf die Invalidenversicherung 4,6 v. H.,

auf den Arbeitsfonds 4 v. H.;

b) für Angestellte, die in allen Versicherungszweigen versichert sind, in Höhe von 16,6 v. H. des Arbeitsverdienstes; hiervon entfallen

auf die Krankenversicherung 4,6 v. H.,
auf die Angestelltenversicherung 8 v. H.,

auf den Arbeitsfonds 4 v. H.

(2) Soweit Beschäftigte nur einzelnen Versicherungszweigen unterliegen, werden nur die hierfür in Abs. 1 vorgeschriebenen Sätze erhoben.

(3) In der Unfall- und Berufskrankheitenversicherung fallen Zuschläge zu den Beiträgen weg. Die Tarifeinheit wird auf 0,05 ermäßigt.

(4) Arbeitgeber und Arbeitnehmer tragen die Beiträge je zur Hälfte. In der Unfallversicherung wird der gesamte Beitrag vom Arbeitgeber getragen, ebenso in den anderen Versicherungszweigen für Versicherte, die kein Barentgelt oder weniger als 45,— Zloty monatlich oder 10,50 Zloty wöchentlich erhalten.

(5) Die Beiträge sind

bei monatlicher Lohnzahlung vom wirklichen monatlichen Arbeitsverdienst mindestens von 45,— Zloty, höchstens von 728,— Zloty,

bei wöchentlicher Lohnzahlung vom Wochenverdienst, mindestens von 10,50 Zloty, höchstens von 168,— Zloty

zu berechnen, wenn das Arbeitsverhältnis den ganzen Monat oder die ganze Woche gedauert hat, andernfalls sind für den Kalendertag mindestens 1,50 Zloty, höchstens 24,— Zloty zu berücksichtigen.

§ 2

(1) In der Krankenversicherung unterliegen die Arbeiter der Versicherungspflicht ohne Rücksicht auf die Höhe des Entgeltes, die Angestellten nur bis zu einem Entgelt von 728,— Zloty monatlich.

(2) Die Versicherungspflicht beginnt mit dem Tage des tatsächlichen Arbeitsbeginns; sie endet, wenn das Arbeitsverhältnis aufgelöst wird oder der Anspruch auf Entgelt erloschen ist; in der Rentenversicherung der Arbeiter und Angestellten außerdem, wenn eine Unterstützung aus der Rentenversicherung gewährt wird. Die Befreiung von der Versicherungspflicht, soweit sie auf Antrag erfolgen kann, findet nicht mehr statt.

(3) In der Angestelltenversicherung werden Beschäftigungszeiten, die keinen vollen Monat ausmachen, in der Weise angerechnet, daß bei Berechnung der Gesamtversicherungszeit je 30 Tage als ein Monat, ein angefangener Monatszeitraum bis zu 15 Tagen unberücksichtigt gelassen, ein darüber hinausgehender Zeitraum als voller Beitragsmonat angerechnet wird.

a) za pracowników fizycznych, ubezpieczonych we wszystkich rodzajach ubezpieczenia, w wysokości 13,6% zarobku; z tego przypada

na ubezpieczenie na wypadek choroby 5%,
na ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa 4,6%,

na Fundusz Pracy 4%;

b) za pracowników umysłowych, ubezpieczonych we wszystkich rodzajach ubezpieczenia, w wysokości 16,6% zarobku; z tego przypada

na ubezpieczenie na wypadek choroby 4,6%,
na ubezpieczenie pracowników umysłowych 8%,

na Fundusz Pracy 4%.

(2) O ile zatrudnieni podlegają tylko poszczególnym rodzajom ubezpieczenia, pobiera się za te rodzaje tylko stawki przepisane w ust. 1.

(3) W ubezpieczeniu od wypadków i w ubezpieczeniu na wypadek choroby zawodowej odpadają dodatki do składek. Jednostkę taryfową obniża się na 0,05.

(4) Pracodawcy i pracobiorcy ponoszą składki po połowie. W ubezpieczeniu od wypadków ponosi całą składkę pracodawca, tak samo w innych rodzajach ubezpieczenia za tych ubezpieczonych, którzy nie otrzymują żadnego wynagrodzenia w gotówce lub otrzymują mniej niż 45,— złotych miesięcznie albo 10,50 złotego tygodniowo.

(5) Składki należy obliczać

przy miesięcznej wypłacie płac od rzeczywistego zarobku miesięcznego najmniej od 45,— złotych, najwyżej od 728,— złotych,

przy tygodniowej wypłacie płac od zarobku tygodniowego najmniej od 10,50 złotego, najwyżej od 168,— złotych,

jeżeli stosunek pracy trwał cały miesiąc lub cały tydzień, w innym razie należy za dzień kalendarzowy uwzględnić najmniej 1,50 złotego, najwyżej 24,— złotych.

§ 2

(1) W ubezpieczeniu na wypadek choroby obowiązkowi ubezpieczenia podlegają pracownicy fizyczni bez względu na wysokość wynagrodzenia, pracownicy umysłowi tylko do wysokości wynagrodzenia 728,— złotych miesięcznie.

(2) Obowiązek ubezpieczenia rozpoczyna się z dniem faktycznego rozpoczęcia pracy; obowiązek ten kończy się z dniem rozwiązania stosunku pracy albo z dniem wygaśnięcia roszczenia o wynagrodzenie; w ubezpieczeniu rentowym pracowników fizycznych i pracowników umysłowych nadto z chwilą udzielenia zasiłku z ubezpieczenia rentowego. Zwolnienie od obowiązku ubezpieczenia, o ile zwolnienie to może nastąpić na wniosek, nie ma więcej miejsca.

(3) W ubezpieczeniu pracowników umysłowych zalicza się okresy zatrudnienia nie wynoszące pełnego miesiąca w ten sposób, że przy obliczaniu łącznego okresu ubezpieczenia każde 30 dni liczy się jako jeden miesiąc, rozpoczętego okresu miesięcznego do 15 dni nie uwzględnia się, okres dłuższy przyjmuje się za pełny miesiąc składkowy.

§ 3

(1) Die Höchstgrenze der auszahlenden Unterstützungen wird, auch bei dem Zusammentreffen mehrerer Unterstützungen in der Sozialversicherung, einschließlich der Kinder- und Pflegezulagen auf 200,— Zloty monatlich erhöht.

(2) Der Zuschlag zu den bisherigen Unterstützungen, die an Stelle von Renten und Versorgungsleistungen aus der Rentenversicherung und an Stelle von Unfallrenten bei einer Minderung der Erwerbsfähigkeit von mindestens $66\frac{2}{3}$ v. H. gezahlt werden, wird von 30,— auf 50,— Zloty monatlich erhöht. Wenn die Unterstützung ohne Kinderzulagen, zusammen mit dem Zuschlag den Betrag von 110,— Zloty übersteigt, dann ist der Zuschlag um den 110,— Zloty übersteigenden Betrag zu kürzen. Unter den gleichen Voraussetzungen der Höchstgrenze von 110,— Zloty erhalten die Witwen und Waisen sowie die Unfallrentner bei einer Minderung der Erwerbsfähigkeit von weniger als $66\frac{2}{3}$ v. H. zu den Unterstützungen diesen nach den gesetzlichen Verhältnissen verminderten Zuschlag.

(3) Das Sterbegeld in der Unfall- und Rentenversicherung wird bis zum Betrage von 400,— Zloty gewährt.

§ 4

(1) Die Unterstützungsempfänger der Invaliden- und Angestelltenversicherung und der Unfallversicherung, sofern ihre Minderung der Erwerbsfähigkeit mindestens $66\frac{2}{3}$ v. H. beträgt, sind für den Fall der Krankheit versichert. Sie erhalten dieselben Leistungen wie die Pflichtversicherten; von den Barleistungen wird jedoch nur das Sterbegeld gewährt, es beträgt 75,— Zloty und für Hinterbliebene sowie Familienmitglieder 50,— Zloty. Wenn aus der Rentenversicherung Sterbegeld zusteht, ist dieses um den Betrag des Sterbegeldes aus der Krankenversicherung zu kürzen.

(2) Als Beitragsanteil zur Krankenversicherung wird dem Versicherten monatlich 2,— Zloty von der Unterstützung einbehalten. Der Rest des Beitrages wird den tatsächlichen Aufwendungen entsprechend festgesetzt und von der Hauptanstalt für Sozialversicherung getragen.

§ 5

(1) Solange Arbeitsunfähige nach Ausscheiden aus der versicherungspflichtigen Beschäftigung Leistungen der Krankenversicherung erhalten, wird auch Familienhilfe im gesetzlichen Umfang gewährt.

(2) Familienangehörige erhalten in jedem Erkrankungsfalle Krankenhilfe für die Dauer von höchstens 13 Wochen.

§ 6

Die Regierung des Generalgouvernements (Hauptabteilung Arbeit) wird ermächtigt, Anordnungen zu dieser Verordnung zu erlassen. Sie kann insbesondere die Meldung der Versicherten, den Einzug der Beiträge sowie die Berechnung und Feststellung der Versicherungszeiten und Leistungen weiter vereinfachen.

§ 3

(1) Maksymalną granicę zasiłków, które należy wypłacać, podwyższa się również przy zbiegu kilku zasiłków z ubezpieczenia społecznego, łącznie z dodatkami na dzieci i z dodatkami chorobowymi na 200,— złotych miesięcznie.

(2) Dodatek do dotychczasowych zasiłków, wypłacanych w miejsce rent i zaopatrzeń z ubezpieczenia rentowego i w miejsce rent wypadkowych przy utracie co najmniej $66\frac{2}{3}\%$ zdolności do zarobkowania, podwyższa się z 30,— na 50,— złotych miesięcznie. Jeżeli zasiłek bez dodatków na dzieci, razem z powyższym dodatkiem przekracza kwotę 110,— złotych, wówczas należy dodatek ten zmniejszyć o kwotę przekraczającą 110,— złotych. Pod tymi samymi warunkami, pod którymi przyznaje się maksymalną granicę 110,— złotych, otrzymują wdowy i sieroty oraz renciści wypadkowi przy utracie zdolności do zarobkowania poniżej $66\frac{2}{3}\%$ do zasiłków powyższy dodatek, zmniejszony według zasad ustawowych.

(3) Zapomogi pośmiertnej z ubezpieczenia wypadkowego i rentowego udziela się do kwoty 400,— złotych.

§ 4

(1) Pobierający zasiłki z ubezpieczenia na wypadek inwalidztwa i z ubezpieczenia pracowników umysłowych oraz z ubezpieczenia od wypadków, o ile utrata ich zdolności do zarobkowania wynosi co najmniej $66\frac{2}{3}\%$, są ubezpieczeni na wypadek choroby. Otrzymują oni te same świadczenia co obowiązkowo ubezpieczeni; ze świadczeń gotówkowych udziela się jednak tylko zapomogi pośmiertnej, która wynosi 75,— złotych, a dla osób pozostałych jak również dla członków rodziny 50,— złotych. Jeśli z ubezpieczenia rentowego przysługuje zapomoga pośmiertna, to należy ją obniżyć o kwotę zapomogi pośmiertnej z ubezpieczenia na wypadek choroby.

(2) Tytułem udziału w składce za ubezpieczenie na wypadek choroby potrąca się ubezpieczonemu w zasiłku 2,— złote miesięcznie. Resztę składki ustala się odpowiednio do rzeczywistych wydatków i ponosi ją Główny Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5

(1) Jak długo niezdolni do pracy po wystąpieniu z zatrudnienia podlegającego obowiązkowi ubezpieczenia otrzymują świadczenia z ubezpieczenia na wypadek choroby, tak długo udziela się w zakresie ustawowym także pomocy rodzinie.

(2) Członkowie rodziny otrzymują w każdym wypadku choroby pomoc leczniczą przez okres najwyżej 13 tygodni.

§ 6

Upoważnia się Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Główny Wydział Pracy) do wydawania zarządzeń do niniejszego rozporządzenia. Może on w szczególności upraszczać w dalszym ciągu zgłaszanie ubezpieczonych, ściąganie składek jak również obliczanie i ustalanie okresów ubezpieczenia i świadczeń.

§ 7

Diese Verordnung tritt am 1. Juli 1943 in Kraft; die Vorschrift des § 3 ist jedoch bereits vom 1. Mai 1943 an anzuwenden.

K r a k a u, den 11. Mai 1943.

Der Generalgouverneur
F r a n k

§ 7

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1943 r.; przepis § 3 należy jednak stosować już od dnia 1 maja 1943 r.

K r a k a u, dnia 11 maja 1943 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Verordnung

über das Tragen und den Mißbrauch von Uniformen im Generalgouvernement.

Vom 11. Mai 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Das Tragen von Uniformen oder uniformähnlichen Bekleidungsstücken und Abzeichen jeder Art ist den nichtdeutschen Angehörigen des ehemaligen polnischen Staates und der UdSSR. im Gebiete des Generalgouvernements verboten.

§ 2

(1) Uniformen und Uniformmäntel gelten dann nicht mehr als Uniformen im Sinne dieser Verordnung, wenn an Stelle der beiden Reihen von Metallknöpfen eine Reihe andersartiger Knöpfe gesetzt wird und alle Abzeichen entfernt sind.

(2) Das Verbot des § 1 gilt nicht hinsichtlich der für nichtdeutsche Beamte und Angestellte im öffentlichen Dienst des Generalgouvernements zugelassenen Uniformen und Abzeichen.

§ 3

Der Höhere // und Polizeiführer (Staatssekretär für das Sicherheitswesen) — Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD — wird ermächtigt, Anordnungen zu den §§ 1 und 2 dieser Verordnung zu erlassen.

§ 4

Wer den Vorschriften des § 1 oder den gemäß § 3 erlassenen Anordnungen zuwiderhandelt, wird mit Gefängnis bestraft.

§ 5

(1) Wer als Nichtdeutscher im Generalgouvernement ein Verbrechen oder vorsätzliches Vergehen verübt und zur Begehung der Tat oder um sich der Strafverfolgung zu entziehen, Uniformen oder Uniformteile, die zu tragen er nicht berechtigt ist, mißbraucht oder hierzu fremde oder gefälschte Lichtbildausweise gebraucht, wird mit dem Tode bestraft.

(2) In leichteren Fällen kann auf Zuchthaus oder Gefängnis erkannt werden, sofern die begangene Tat selbst nicht in anderen Vorschriften mit einer höheren Strafe bedroht ist.

Rozporządzenie

o noszeniu i nadużywaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 11 maja 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Zabrania się noszenia mundurów lub podobnej do mundurów odzieży i odznak każdego rodzaju na terenie Generalnego Gubernatorstwa osobom nie będącym Niemcami przynależnym do byłego Państwa Polskiego i ZSRR.

§ 2

(1) Nie uważa się więcej za mundury w myśl niniejszego rozporządzenia mundurów i płaszczy mundurowych, jeżeli zamiast dwu rzędów metalowych guzików umieszczono jeden rząd guzików innego rodzaju i usunięto wszystkie odznaki.

(2) Zakaz § 1 nie stosuje się względem dopuszczonych mundurów i odznak dla nie będących Niemcami urzędników i pracowników umysłowych w publicznej służbie Generalnego Gubernatorstwa.

§ 3

Upoważnia się Wyższego Dowódcę // i Policji (Sekretarza Stanu dla Spraw Bezpieczeństwa) — Dowódcę Policji Bezpieczeństwa i SB — do wydawania zarządzeń do §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia.

§ 4

Kto wykracza przeciwko przepisom § 1 lub zarządzeniom wydanym stosownie do § 3 podlega karze więzienia.

§ 5

(1) Kto jako osoba nie będąca Niemcem w Generalnym Gubernatorstwie dopuszcza się zbrodni lub umyślnego występku i do dokonania czynu lub w celu uniknięcia ścigania karnego nadużywa mundurów lub części munduru, do noszenia którego nie jest uprawniony, lub używa do tego obojętego lub sfalszowanego dowodu zaopatrzonego w fotografię, podlega karze śmierci.

(2) W lżejszych wypadkach można orzec karę ciężkiego więzienia lub więzienia, o ile czyn dokonany nie jest zagrożony wyższą karą przez inne przepisy.

§ 6

Zuständig für die Aburteilung sämtlicher Zuwiderhandlungen gegen diese Verordnung oder die hierzu erlassenen Anordnungen sind die Sondergerichte.

§ 7

(1) Diese Verordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

(2) Gleichzeitig treten außer Kraft:

1. a) Die Verordnung über das Tragen von Uniformen im Generalgouvernement vom 28. November 1939 (VBiGG. S. 73),
 - b) die Erste Durchführungsverordnung hierzu vom 29. November 1939 (VBiGG. S. 76) und
 - c) die Zweite Durchführungsverordnung hierzu vom 9. Mai 1941 (VBiGG. S. 311),
2. die Verordnung gegen den Mißbrauch von Uniformen im Generalgouvernement vom 9. Mai 1941 (VBiGG. S. 277).

Krakau, den 11. Mai 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

§ 6

Właściwymi do osądzenia wszystkich wykroczeń przeciwko niniejszemu rozporządzeniu lub wydanym do niego zarządzeniom są sądy specjalne.

§ 7

(1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą:

1. a) Rozporządzenie o używaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 28 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 73),
 - b) pierwsze rozporządzenie wykonawcze do niego z dnia 29 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 76) i
 - c) drugie rozporządzenie wykonawcze do niego z dnia 9 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 311),
2. rozporządzenie przeciwko nadużywaniu mundurów w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 9 maja 1941 r. (Dz. Rozp. GG. str. 277).

Krakau, dnia 11 maja 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

Verordnung

zur Ergänzung der Verordnung über die Entlassung und Versetzung in den Ruhestand der wiederbeschäftigten Beamten des ehemaligen polnischen Staates und der Gemeinden und Gemeindeverbände.

Vom 11. Mai 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einzig er Paragraph.

Der § 2 Abs. 4 der Verordnung über die Entlassung und Versetzung in den Ruhestand der wiederbeschäftigten Beamten des ehemaligen polnischen Staates und der Gemeinden und Gemeindeverbände vom 31. Juli 1942 (VBiGG. S. 427) erhält folgende Fassung:

„(4) Dienstunfall ist ein auf äußerer Einwirkung beruhendes plötzliches, örtlich und zeitlich bestimmtes, einen Körperschaden verursachendes Ereignis, das in Ausübung oder infolge des Dienstes eingetreten ist. Dem durch Dienstunfall verursachten Körperschaden gleichzuachten ist ein Körperschaden, den ein wiederbeschäftigter Beamter außerhalb seines Dienstes erleidet, wenn er zur Vergeltung für ein dienstliches Vorgehen angegriffen wird. Als Dienstunfall gilt auch die Erkrankung an folgenden ansteckenden Krankheiten, sofern sie am Dienstort als Epidemie auftreten: Aussatz, Cholera, Fleckfieber, Gelbfieber, Pest, Pocken, Trachom (Körnerkrankheit), bakterielle Lebensmittelvergiftung, Ma-

Rozporządzenie

celem uzupełnienia rozporządzenia o zwalnianiu i przenoszeniu w stan spoczynku ponownie zatrudnionych urzędników byłego Państwa Polskiego i gmin oraz związków gmin.

Z dnia 11 maja 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. 1 str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

§ 2 ust. 4 rozporządzenia o zwalnianiu i przenoszeniu w stan spoczynku ponownie zatrudnionych urzędników byłego Państwa Polskiego i gmin oraz związków gmin z dnia 31 lipca 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 427) otrzymuje następujące brzmienie:

„(4) Nieszczęśliwym wypadkiem w czasie służby jest zdarzenie nagłe, dające się ustalić miejscowo i czasowo, polegające na zewnętrznym oddziaływaniu i powodujące uszkodzenie ciała, które to zdarzenie nastąpiło w wykonywaniu lub w następstwie służby. Na równi z uszkodzeniem ciała spowodowanym nieszczęśliwym wypadkiem w służbie należy uważać uszkodzenie ciała, którego doznał ponownie zatrudniony urzędnik poza swoją służbą, jeśli został napadnięty celem odwetu za postępowanie służbowe. Za nieszczęśliwy wypadek uważa się również zachorzenie na następujące choroby zaraźliwe, o ile występują one w miejscu wykonywania służby jako epidemia: trąd, cholera, tyfus plamisty,

laria, Paratyphus, Rückfallfieber, übertragbare Ruhr, Trichinose, Typhus, Wolhynisches Fieber.“

K r a k a u, den 11. Mai 1943.

Der Generalgouverneur
F r a n k

żółta febra, dżuma, ospa, trachoma (egipskie zapalenie oczu), bakteriologiczne zatrucie środkami żywnościowymi, malaria, dur rzekomy, dur powrotny, czerwonka przENOŚna, włośnica, dur, febra wołyńska.“

K r a k a u, dnia 11 maja 1943 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Verordnung

zur Änderung der Verordnung vom 26. Januar 1940 über Preisschilder.

Vom 11. Mai 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einzig er Paragraph.

Der § 6 der Verordnung über Preisschilder vom 26. Januar 1940 (VBIGG. I S. 42) erhält folgende Fassung:

„§ 6

Wer dieser Verordnung zuwiderhandelt, wird gemäß § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) bestraft.“

K r a k a u, den 11. Mai 1943.

Der Generalgouverneur
F r a n k

Rozporządzenie

celem zmiany rozporządzenia z dnia 26 stycznia 1940 r. o cennikach.

Z dnia 11 maja 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

§ 6 rozporządzenia o cennikach z dnia 26 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 42) otrzymuje następujące brzmienie:

„§ 6

Kto wykrocza przeciwko niniejszemu rozporządzeniu, podlega karze stosownie do § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).“

K r a k a u, dnia 11 maja 1943 r.

Generalny Gubernator
F r a n k

Zweite Verordnung

zur Änderung der Verordnung vom 30. Juni 1941 über die Legalisation und Bestätigung von Urkunden.

Vom 11. Mai 1943.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einzig er Paragraph.

§ 5 der Verordnung vom 30. Juni 1941 über die Legalisation und Bestätigung von Urkunden (VBIGG. S. 403) in der Fassung der Verordnung zur Änderung der Verordnung vom 30. Juni 1941 über die Legalisation und Bestätigung von Urkunden vom 19. August 1942 (VBIGG. S. 450) erhält folgende Fassung:

„Urkunden, die in den besetzten Gebieten von nichtdeutschen Behörden, Beamten oder Urkundspersonen aufgenommen, ausgestellt oder beglaubigt sind, bedürfen, wenn sie innerhalb des Generalgouvernements gebraucht werden, zum Beweis ihrer Echtheit der Bestätigung durch deutsche Dienststellen. Für die Bestätigung kommen vor allem in Betracht:

Drugie rozporządzenie

celem zmiany rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1941 r. w sprawie legalizacji i zatwierdzenia dokumentów.

Z dnia 11 maja 1943 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

§ 5 rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1941 r. w sprawie legalizacji i zatwierdzenia dokumentów (Dz. Rozp. GG. str. 403) w brzmieniu rozporządzenia celem zmiany rozporządzenia z dnia 30 czerwca 1941 r. w sprawie legalizacji i zatwierdzenia dokumentów z dnia 19 sierpnia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 450) otrzymuje następujące brzmienie:

„Dokumenty sporządzone, wystawione lub uwierzytelnione na okupowanych obszarach przez nieniemieckie władze, urzędników albo osoby uwierzytelniające wymagają na dowód ich autentyczności zatwierdzenia przez niemieckie placówki służbowe, o ile używa się ich na obszarze Generalnego Gubernatorstwa. Odnośnie do zatwierdzenia przede wszystkim wchodzi w rachubę:

1. im Elsaß: der Chef der Zivilverwaltung im Elsaß oder die von ihm beauftragten Stellen;
2. in Lothringen: die Landgerichtspräsidenten;
3. in Luxemburg: der Chef der Zivilverwaltung in Luxemburg;
4. in den besetzten norwegischen Gebieten: der Reichskommissar für die besetzten norwegischen Gebiete;
5. in den besetzten niederländischen Gebieten: der Reichskommissar für die besetzten niederländischen Gebiete;
6. in den besetzten belgischen und französischen Gebieten:
 - a) im Bereich des Militärbefehlshabers für Belgien und Nordfrankreich: die Oberfeld- oder Feldkommandanturen,
 - b) im Bereich des Militärbefehlshabers in Frankreich: die Chefs der Militärverwaltungsbezirke;
7. in den besetzten Ostgebieten: die Generalkommissare;
8. im Bereich des Kommandierenden Generals und Befehlshabers in Serbien: die Feld- und Kreiskommandanturen.“

K r a k a u, den 11. Mai 1943.

Der Generalgouverneur
Frank

1. w Alzacji: Szef Administracji Cywilnej w Alzacji lub upoważnione przez niego placówki;
2. w Lotaryngii: prezesowie sądów okręgowych;
3. w Luksemburgu: Szef Administracji Cywilnej w Luksemburgu;
4. na okupowanych obszarach norweskich: Komisarz Rzeszy dla okupowanych obszarów norweskich;
5. na okupowanych obszarach niderlandzkich: Komisarz Rzeszy dla okupowanych obszarów niderlandzkich;
6. na okupowanych obszarach belgijskich i francuskich:
 - a) w zakresie Dowódcy Wojskowego dla Belgii i Północnej Francji: naczelnie komendantury polowe albo komendantury polowe,
 - b) w zakresie Dowódcy Wojsk we Francji: szefowie wojskowych obwodów administracyjnych;
7. na okupowanych obszarach wschodnich: generalni komisarze;
8. w zakresie Dowodzącego Generała i Dowódcy w Serbii: komendantury polowe i powiatowe.“

K r a k a u, dnia 11 maja 1943 r.

Generalny Gubernator
Frank

Devisenanordnung Nr. 26.

Vom 13. Mai 1943.

Betrifft: **Reiseverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine.**

Auf Grund des § 20 der Devisenverordnung für das Generalgouvernement vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44) ordne ich an:

§ 1

Auf Karbowanez lautende Geldsorten dürfen nur mit Genehmigung der Devisenstelle Krakau aus dem außerdeutschen Ausland in das Generalgouvernement eingeführt werden. Der Empfang von ohne Genehmigung eingeführten Karbowaneznoten ist binnen drei Tagen der Devisenstelle Krakau anzuzeigen.

§ 2

(1) Im Reiseverkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine dürfen Personen, die im Besitz eines gültigen Passierscheines zum Überschreiten der Grenze zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine sind, ohne Genehmigung der Devisenstelle Krakau 5000 Karbowanez oder den Gegenwert in Reichskreditkassenscheinen in beiden Richtungen mit sich führen.

(2) Reisende können unter Vorlage eines gültigen Passierscheines zum Überschreiten der

Zarządzenie dewizowe Nr 26.

Z dnia 13 maja 1943 r.

Dotyczy: **ruchu podróżniczego między Generalnym Gubernatorstwem i Komisariatem Rzeszy Ukraina.**

Na podstawie § 20 rozporządzenia dewizowego dla Generalnego Gubernatorstwa z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44) zarządzam:

§ 1

Waluty opiewające na karbowanece wolno wwozić z poza niemieckiej zagranicy do Generalnego Gubernatorstwa tylko za zezwoleniem Urzędu Dewizowego Krakau. Przyjęcie wwiezionych bez zezwolenia banknotów karbowanece należy zgłosić w ciągu trzech dni Urzędowi Dewizowemu Krakau.

§ 2

(1) W ruchu podróżniczym między Generalnym Gubernatorstwem a Komisariatem Rzeszy Ukraina wolno osobom posiadającym przepustkę ważną do przekroczenia granicy między Generalnym Gubernatorstwem i Komisariatem Rzeszy Ukraina wieźć ze sobą w obu kierunkach bez zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau 5000 karbowanece lub równowartość w asygnatach Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej.

(2) Osoby podróżujące przy przedłożeniu przepustki ważnej do przekroczenia granicy między

Grenze zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine Karbowaneznoten bis zum Höchstbetrage von 5000 Karbowanez bei den Niederlassungen der Emissionsbank oder bei den Devisenbanken des Generalgouvernements ohne Genehmigung der Devisenstelle Krakau erwerben.

(3) Nichtverbrauchte Karbowaneznoten sind binnen zehn Tagen nach Rückkehr in das Generalgouvernement den Niederlassungen der Emissionsbank oder den Devisenbanken des Generalgouvernements unter Vorlage des Passierscheines zum Ankauf anzubieten. Entsprechendes gilt, wenn nach dem Erwerb der Karbowaneznoten die beabsichtigte Reise unterbleibt.

(4) Die Niederlassungen der Emissionsbank und die Devisenbanken des Generalgouvernements sind angewiesen, den Personen, die im Besitz eines gültigen Passierscheines zum Überschreiten der Grenze zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine sind, an Stelle von Karbowaneznoten gegebenenfalls Reichskreditkassenscheine bis zum Höchstbetrage von 500 Reichsmark auszuhändigen. Hinsichtlich nicht-verbrauchter Reichskreditkassenscheine gilt Abs. 3 entsprechend.

(5) Neben den in Abs. 1 bis 3 genannten Höchstbeträgen darf die Freigrenze im Reiseverkehr gemäß § 7 Abs. 3 der Devisenverordnung vom 15. November 1939 (VBIGG. S. 44) nicht in Anspruch genommen werden.

§ 3

Im Verkehr zwischen dem Generalgouvernement und dem Reichskommissariat Ukraine dürfen nichtdeutsche Arbeiter und Angestellte, deren Wohnsitz durch die Grenze von der Arbeitsstätte getrennt ist (Grenzgänger), am Lohnzahlungstage unter Vorlage einer mit Datum versehenen Lohnbescheinigung des Arbeitgebers ohne Genehmigung der Devisenstelle Krakau über die Freigrenze von 5 Zloty hinaus ihren Lohn in Karbowaneznoten oder Reichskreditkassenscheinen beim Grenzübertritt mit sich führen.

§ 4

Für den Reiseverkehr der Wehrmacht gelten die vom Oberkommando der Wehrmacht erlassenen Bestimmungen.

§ 5

In den §§ 1 und 2 der Devisenanordnung Nr. 23 vom 10. September 1942 (VBIGG. S. 546) werden die Worte „und Ukraine“ gestrichen.

§ 6

Diese Anordnung tritt am Tage der Verkündung in Kraft.

K r a k a u, den 13. Mai 1943.

Regierung des Generalgouvernements
Hauptabteilung Wirtschaft
Der Leiter
der Abteilung Devisen und Außenwirtschaft
T e t z n e r

Generalnym Gubernatorstwem a Komisariatem Rzeszy Ukraina mogą nabyć w oddziałach Banku Emisyjnego lub w bankach dewizowych Generalnego Gubernatorstwa bez zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau banknoty karbowanica do maksymalnej kwoty 5000 karbowanów.

(3) Niezużyte banknoty karbowanica należy w ciągu dziesięciu dni po powrocie do Generalnego Gubernatorstwa przy przedłożeniu przepustki zaoferować do kupna oddziałowi Banku Emisyjnego lub bankom dewizowym Generalnego Gubernatorstwa. Odpowiednio stosuje się, gdy po nabyciu banknotów karbowanica zamierzona podróż nie dochodzi do skutku.

(4) Oddziałom Banku Emisyjnego i bankom dewizowym Generalnego Gubernatorstwa poleca się wręczać osobom posiadającym przepustkę ważną do przekroczenia granicy między Generalnym Gubernatorstwem a Komisariatem Rzeszy Ukraina w miejsce banknotów karbowanica w danym wypadku asygnaty Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej do maksymalnej kwoty 500 marek niemieckich. W odniesieniu do niezużytych asygnat Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej obowiązuje odpowiednio ust. 3.

(5) Obok maksymalnych kwot wymienionych w ust. 1 do 3 nie wolno korzystać z wolnej kwoty w ruchu podróżniczym stosownie do § 7 ust. 3 rozporządzenia dewizowego z dnia 15 listopada 1939 r. (Dz. Rozp. GG. str. 44).

§ 3

W ruchu między Generalnym Gubernatorstwem a Komisariatem Rzeszy Ukraina wolno niemieckim pracownikom fizycznym i pracownikom umysłowym, których miejsce zamieszkania od miejsca pracy oddzielone jest granicą (stały przechodzeń granicy), mieć przy sobie przy przekroczeniu granicy w dniach wypłaty wynagrodzenia, przy przedłożeniu zaopatrzonego w datę zaświadczenia pracodawcy o wynagrodzeniu, bez zezwolenia Urzędu Dewizowego Krakau swe wynagrodzenie ponad wolną kwotę 5 złotych w banknotach karbowanica lub asygnatach Kredytowych Kas Rzeszy Niemieckiej.

§ 4

Dla ruchu podróżniczego Sił Zbrojnych obowiązują postanowienia wydane przez Naczelne Dowództwo Sił Zbrojnych.

§ 5

Skreśla się w §§ 1 i 2 zarządzenia dewizowego Nr 23 z dnia 10 września 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 546) słowa „i Ukraina“.

§ 6

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

K r a k a u, dnia 13 maja 1943 r.

Rząd Generalnego Gubernatorstwa
Główny Wydział Gospodarki
Kierownik
Wydziału Dewiz i Gospodarki Zagranicznej
T e t z n e r